Textura is een internationaal transdisciplinair project van West Den Haag, dat kunst vanuit een filosofisch en theoretisch perspectief benadert. Filosofie wordt daarbij niet als toelichting op kunst ingezet, maar als methode om bestaande begrippen te bevragen, grenzen te verschuiven en voor nieuwe inzichten te zorgen. Het uitgangspunt binnen Textura 2026, vormt het denken over 'worlding', met in het bijzonder het werk van filosofe Gayatri Chakravorty Spivak.

Vanuit dat perspectief brengt Textura kunstenaars, schrijvers, denkers en andere makers uit verschillende disciplines en contexten samen. Het project vertrekt vanuit de gedachte dat verschil en tegenspraak niet tegenover kunst staan, maar aan haar oorsprong liggen. Waar perspectieven uiteenlopen, betekenissen verschuiven en bestaande vormen kunnen worden opengebroken, ontstaat ruimte voor kunst.

De titel Textura verwijst naar het Latijnse woord voor weefsel of structuur. Dat beeld vormt ook het curatoriële uitgangspunt van het project. Iedere bijdrage wordt bewust als een autonome praktijk gepresenteerd, terwijl juist de ontmoetingen, resonanties en spanningen tussen de verschillende werken en disciplines de samenhang vormen. Sommige verbanden zijn direct zichtbaar, andere ontstaan pas in een latere ervaring van de bezoeker. Textura brengt daarbij ook verschillende momenten binnen het programma van West samen. Sommige deelnemers waren eerder bij West te zien en keren in een nieuwe constellatie terug. Andere worden binnen het project geïntroduceerd en zullen in de toekomst uitgebreider worden belicht. Daarnaast worden nieuwe kunstenaars aan het programma toegevoegd. Zo verbindt Textura niet alleen verschillende praktijken, maar ook verleden, heden en toekomst. De uiteenlopende achtergronden en werkwijzen van de kunstenaars worden niet onder één definitie van kunst samengebracht. Juist het naast elkaar bestaan van verschillende artistieke, literaire en intellectuele posities vormt het uitgangspunt van Textura.

TESTFORUM
Ook ruimtelijk ontvouwt Textura zich over verschillende plekken in Den Haag. Het project vindt plaats op de huidige standplaats van West, de voormalige Amerikaanse ambassade aan het Lange Voorhout, en op Spui 130, de toekomstige vaste locatie van West Den Haag. Op Spui 130 presenteert West tot aan de verbouwing onder de naam 'Testforum' een tijdelijk programma. Door beide locaties met elkaar te verbinden, wordt ook de overgang van het huidige naar het toekomstige West, onderdeel van Textura.

Textura benadert kunst daarmee als een veelstemmige praktijk waarvan verschil, tegenspraak en vernieuwing geen bijkomende kenmerken zijn, maar voorwaarden voor het bestaan van kunst. Omdat daar waar betekenis vastligt en de mogelijkheid verdwijnt om hetzelfde anders te zien, houdt ook kunst op te bestaan.

MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR DE GEMEENTE DEN HAAG EN
HET MINISTERIE VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

West

Instituut voor hedendaagse kunst
Voormalige Amerikaanse ambassade
Lange Voorhout 102, 2514 EJ Den Haag
www.westdenhaag.nl

05.09.2026 — 26.12.2026

NEDERLANDS

TEXTURA

A HODA AFSHAR The Fold
B HODA AFSHAR The Fold
C KOENRAAD DEDOBBELEER Vijf kamers, zeven werken
D DIANE CESCUTTI Celebrate complexité
E DIANE CESCUTTI Le processeur de fil
F DIANE CESCUTTI Softmatter
G DIANE CESCUTTI Foléré Data
H JOSH KLINE Crying Games
I JOSH KLINE New York Real Estate and the Ruin of American Art
J FLORIAN HECKER & MARCIN PIETRUSZEWSKI NORMIFICATION
K JOHANN WILHELM RITTER Interview Siegfried Zielinski
L SONDRA PERRY Double Quadruple Etcetera Etcetera I & II
M SONDRA PERRY It's in the Game '17
N SONDRA PERRY My Twilight Zone Thing
O LYNNÉE DENISE Electric Ring Shout

Ingang
Entrance

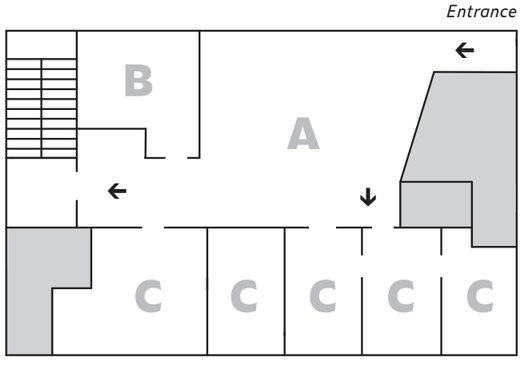

GROUND FLOOR

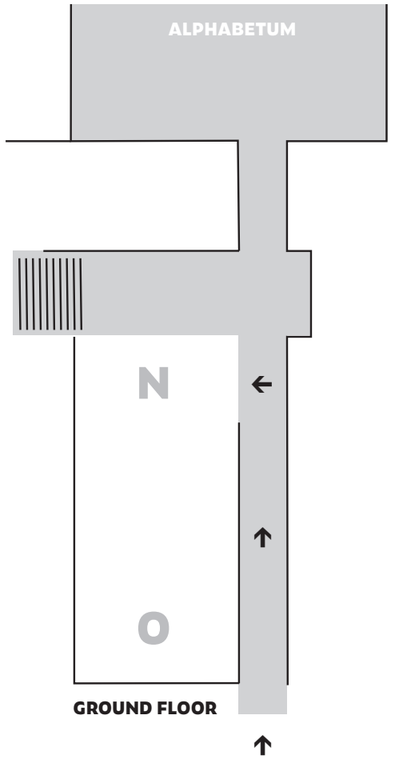

GROUND FLOOR

Vervolg expositie
Exhibition continues

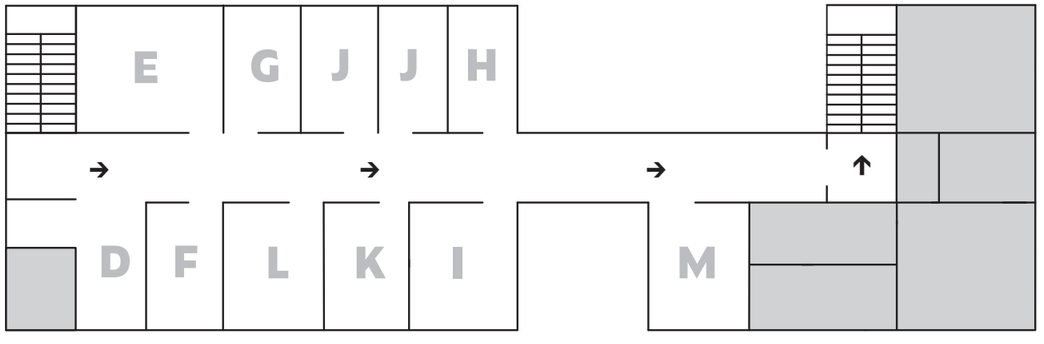

1ST FLOOR

HODA AFSHAR (1983, IR)
A The Fold (2019–2024), 26:00 min
B The Fold (2025), monograph

Archiefonderzoek naar Franse psychiater en fotograaf Gaëtan Gatian de Clérambault (1872–1934) die in Marokko duizenden foto's maakte van de plooien in kleding van gesluierde islamitische vrouwen, en enkele mannen. 'The Fold' onderzoekt de erfenis van oriëntalistische en koloniale fotografie en duikt in de psychoanalyse van fantasie en bedekking. Op het moment dat hij vrijwel blind was, beroofde De Clérambault op 17 november 1934 zichzelf van het leven terwijl hij voor een spiegel stond. Krantenberichten uit die tijd vermeldden dat hij werd omringd door 'een merkwaardige verzameling wassen modellen, die hij graag kleedde in zeldzame stoffen'.

Hoda Afshar is een beeldend kunstenaar wiens praktijk zich richt op de complexe relaties tussen politiek en esthetiek, kennis en representatie, zichtbaarheid en geweld. Ze interesseert zich in de manieren waarop beeldvorming ons collectieve begrip van de werkelijkheid kan bevestigen of juist bevraagt. Haar werk is wereldwijd tentoongesteld en gepubliceerd, waaronder in de collecties van Victoria & Albert Museum in London en MoMA in New York.

KOENRAAD DEDOBBELEER (1975, BE)
C Vijf kamers, zeven werken (2026)

Met gevonden voorwerpen afkomstig van de straten van New York stelde Dedobbeleer sculpturen samen. De ontwerper van de gloeilamp, Wilhelm Wagenfeld, pioneer in Duitse industrieel design, was net als Marcel Breuer, architect van de voormalige Amerikaanse ambassade aan het Lange Voorhout in Den Haag, student aan het Bauhaus. Tegenwoordig wordt het Duitse ontwerp volledig geproduceerd in China, evenals de in China geproduceerde rode *Smash Fists* van Captain America.

Koenraad Dedobbeleer's werken kunnen worden gezien als botsing van taal en materie. Gevoed door kennis van de kunstgeschiedenis en (ogenschijnlijk) onuitputtelijke technische middelen, gaat het werk van de kunstenaar een voortdurende dialoog aan met de bredere sculpturale traditie, waaronder de relatie met architectuur, industrieel ontwerp, DIY-techniek en cultuur, en het maken van boeken. Zijn werk wordt internationaal tentoongesteld, waaronder in WIELS (Brussel, België); MMOMA (Moscow, Rusland).

DIANE CESCUTTI (1998, FR)
D Celebrate complexité (2023)
Katoen, synthetische haarstrengen, audiokabel, elektriciteitskabel, houten kralen, verf
E Le processeur de fil (2024)
Interactieve multi-media installatie
F Softmatter (2024)
Video, 02:00 min
G Foléré Data (2023)
Katoen, synthetische haarstrengen, audiokabel, elektriciteitskabel, houten kralen, verf, bissap

Geïnspireerd door de Apollo Guidance computer (AGC), gebruikt voor de landing op de maan, en door het feit dat aan de oorsprong van het woord 'computer' wiskundigen worden bedoeld- merendeels vrouwen, verbindt de kunstenaar binaire code en haar weefgetouw.

Diane Cescutti neemt in haar praktijk het weefgetouw als uitgangspunt, dat aan de basis stond van de ontwikkeling van digitaal computergebruik. Ze trekt de draden uit het weefsel van haar computerscherm en voert ze terug naar haar weefgetouw. Ze gaat op zoek naar de broncode, de re-source. Vanuit een speculatieve, histofuturistische en narratieve benadering onderzoekt ze de historische, technologische, wiskundige en esthetische verbanden tussen weven, textiel, computers en digitale technologie.

JOSH KLINE (1979, VS)
H Crying Games (2015), 12:52 min
I New York Real Estate and the Ruin of American Art (2026)
Oorspronkelijk gepubliceerd in October, winter 2026

'Crying Games', vervaardigd met open-source software voor gezichtsvervanging, toont een cast van acteurs die Tony Blair, Condoleezza Rice, Donald Rumsfeld, George W. Bush en Dick Cheney spelen. De politieke figuren bepaalden met hun ideeën, beleid en militaire campagnes het politieke landschap van de jaren 2000; met alle gewelddadige gevolgen van dien.

In zijn essay 'New York Real Estate and the Ruin of American Art' onderzoekt Kline structurele problemen binnen de Amerikaanse kunstwereld vanuit het perspectief van klasse, en vindt de oorsprong bij exorbitante prijzen en huren van commercieel en residentieel vastgoed in New York City.

Josh Kline stelt de vraag hoe opkomende technologieën worden ingezet om het menselijk leven in de 21e eeuw te veranderen. Hij maakt daarbij vaak gebruik van de technologie, digitalisering, dataverzameling, beeldmanipulatie, 3D-printen en reclame. In enkele van zijn bekendste video's gebruikt hij vroege deepfake-software om te speculeren over de betekenis van 'waarheid' terwijl we leven in een post-truth-propaganda tijd. De kern van Klines praktijk draait om arbeid en klasse. Momenteel heeft hij een solotentoonstelling in het Mori Art Museum in Tokyo en is hij artist-in-residence aan STPI in Singapore.

FLORIAN HECKER (1975, DE)
MARCIN PIETRUSZEWSKI (1984, PL)
J NORMIFICATION (2016), 2 channel audio

NORMIFICATION vertaalt grafische ontwerp en algoritmes naar geluid. Een algoritme dat tekstkolommen structureert, genereert patronen van ruimtes en onderbrekingen die het uitgangspunt vormen voor de compositie. Deze patronen worden vertaald naar verschillende tijdschalen, van structurele verdelingen en ritmische patronen tot subtiele bewegingen binnen het geluid.

Florian Hecker werkt met synthetisch geluid, het luisterproces en auditieve ervaring van het publiek. Recente tentoonstellingen en performances zijn onder meer FAVN, Terraforma EXO, Milaan (2025), en TEMPLEXTURES, Galerie Neu, Berlijn (2022).

Marcin Pietruszewski is componist en onderzoeker en houdt zich bezig met geluidssynthese en compositie met computers. Daarbij onderzoekt hij specifieke formele ontwikkelingen binnen de traditie van de elektro-akoestische muziek en hedendaagse geluidskunst. Een van zijn recente geluidsinstallaties ging in première tijdens de Venice Music Biennale in 2023. Daarnaast presenteerde hij werk in opdracht bij onder meer Sonic Acts, Amsterdam (2024); CTM Festival, Berlijn (2021).

JOHANN WILHELM RITTER (1776 – 1810, DE)
K Interview Siegfried Zielinski door Baruch Gottlieb (2026)
30:00 min

Johann Wilhelm Ritter was een scheikundige en natuurkundige. Ritter deed ontdekkingen binnen de elektrochemie (de droge batterij), ontdekte het ultraviolette spectrum van elektromagnetische straling en was de eerste die een expliciet verband legde tussen galvanisme en chemische reactiviteit. Hij schreef 'Fragmente aus dem Nachlasse eines jungen Physikers. Ein Taschenbuch für Freunde der Natur'. Bij veel van zijn experimenten gebruikte hij zijn eigen lichaam. Hij stierf op jonge leeftijd, mogelijk als gevolg van experimenten met elektrische stromen.

SONDRA PERRY (1986, VS)
M Double Quadruple Etcetera Etcetera I & II (2014), 09:00 min
L It's in the Game '17 (2017) 16:21 min
N My Twilight Zone Thing (2014), 04:03 min

'Double Quadruple Etcetera Etcetera I & II' toont twee performers die rond zwiepen in witte interieurs, bijna volledig opgeslokt door hun omgeving. Perry hergebruikt Photoshop-tools die met AI automatisch delen van een beeld proberen in te vullen of weg te wissen. 'Mijn werk gaat over representatietechnologie, lenzen, surveillance,' zegt Perry, 'over hoe Blackness of zwarte cultuur daarin verschijnt, zich beweegt en representatie uiteindelijk laat ontploffen.'

Sandy Perry, de tweelingbroer van de kunstenaar, speelde als Division 1-basketballer voor Georgia State University. Zonder zijn medeweten of toestemming werden zijn uiterlijk en statistieken door de NCAA (National Collegiate Athletic Association) verkocht aan gameontwikkelaar EA Sports voor gebruik in de NCAA-videogames uit 2009 en 2010.

'My Twilight Zone Thing' bouwt voort op en ontregelt de serie 'Twilight Zone', waarin de kunstenaar vanuit haar eigen perspectief witheid blootlegt van de lichamen in de serie.
Sondra Perry maakt interdisciplinair werk waarin video, performance en digitale media worden ingezet om identiteit, technologie en Blackness te onderzoeken, vaak vanuit het perspectief van haar persoonlijke- en familiegeschiedenis.
In haar videowerken en installaties staat digitale productie centraal, waarmee ze kritisch reflecteert op nieuwe representatie- technologieën.

LYNNÉE DENISE (1975, VS)
O Electric Ring Shout (2018), 12:23 min

In 'Electric Ring Shout' staat blueslegende Lead Belly naast een dansende house-muziekcypher; weerklinkt de erfenis van de Zwarte kerk in de stem van Sylvester; en gaan de McIntosh County Shouters een dialoog aan met Braziliaanse capoeiravechters.

Deze ontmoetingen verbinden de ring shout met Zwarte dans in underground clubs en met 'gestolen bijeenkomsten', zoals omschreven door academicus Saidiya Hartman. In plaats van lineariteit van invloeden of geografische oorsprong te volgen, toont het werk wat er gebeurt wanneer geluid zich verplaatst: wat behouden blijft, wat verandert en wat zichtbaar of herkenbaar wordt wanneer Zwarte diaspora culturen over landgrenzen heen worden verbonden. Ritme, beweging, herhaling en de puls die bekendstaat als 'The One' maken deze verbindingen hoorbaar. De hartslag brengt de puls tot leven.

Lynnée Denise verzamelt en onderzoekt geluidsarchieven. De kunstenaar beoefent geluid, taal en Black Atlantic-denken. Gevormd door de platencollectie van haar ouders en de culturele stromingen van de jaren tachtig, richt Denise de aandacht op de intimiteit van underground nachtclubbewegingen, muzikale migratie en bascultuur binnen de Afrikaanse diaspora. In haar onderzoek vanuit een Black queer-perspectief beschouwt ze sound system-cultuur als een levend archief en een plek van toevlucht. Ze volgt verplaatsingen van cultureel en herinneringen, via platen, dansvloeren en radiogolven.